

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU**

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (61) 851-86-44
e-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 23 czerwca 2014r.

RPZ-430/1/14/JM

DECYZJA nr RPZ 7/2014

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na Edytę Godulę prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: WAGA w Poznaniu karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy zł), stanowiącą równowartość 2.411,26 euro (słownie: dwa tysiące czterysta jednaście euro 26/100), za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. akt RPZ-403/3/14/JM.

Uzasadnienie

W związku z otrzymanym zawiadomieniem o możliwości stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych przez Edytę Godulę prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: WAGA w Poznaniu (dalej: Przedsiębiorca), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy działania Przedsiębiorcy uzasadniają wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pismami z dnia: 23 stycznia i 4 marca 2014r. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę m.in. do wskazania, jakiego rodzaju usługi (doradztwa, pośrednictwa) świadczy na rzecz konsumentów, przedstawienia procedury świadczenia tych usług, w tym wskazania, kiedy konsument może zapoznać się ze stosowanym przez Przedsiębiorcę wzorcem umowy oraz przedłożenia wzorców umów wykorzystywanych w obrocie z konsumentami. W wezwaniach Prezes Urzędu pouczył Przedsiębiorcę, że w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może nałożyć na niego karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Ww. wezwania zostały skierowane na adres do doręczeń Przedsiębiorcy wskazany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP i doręczone Przedsiębiorcy odpowiednio w dniach: 28 stycznia i 7 marca 2014r.

Z uwagi na nieprzekazanie wymaganych dokumentów i informacji, Prezes Urzędu wystosował ponowne wezwanie do Przedsiębiorcy z dnia 2 kwietnia 2014r., na adres wskazany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP jako adres głównego miejsca wykonywania działalności. Ww. wezwanie zostało zwrócone przez pocztę z adnotacją: „adresat nieznany- brak możliwości awizacji”.

Uwzględniając powyższe, postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2014r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej w związku z nieudzieleniem informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy. Przesyłka zawierająca to postanowienie oraz zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej została doręczona Przedsiębiorcy w dniu 22 kwietnia 2014r.

Przedsiębiorca nie ustosunkował się do postawionego zarzutu. Nie wskazał także przyczyn braku odpowiedzi na otrzymane wezwania Prezesa Urzędu. W trakcie postępowania nie udzielił też informacji i nie dostarczył dokumentów wymienionych w otrzymanych wezwaniach.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ust. 2 art. 50 ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać: wskazanie zakresu informacji, wskazanie celu żądania, wskazanie terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z żądaniem udzielenia informacji jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu.

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (por. E. Modzelewska- Wąchal, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992r. sygn. akt XVII Amr 24/92). Zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym przedsiębiorcy zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji. Ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa Urzędu należy bowiem do tego organu (tak np. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998r. sygn. akt XVII Ama 62/98). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. sygn. akt III SK 31/2004 podkreślił, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2013r. poz. 672 ze zm.) za przedsiębiorcę uznaje m.in. osobę fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 tej ustawy, działalnością gospodarczą jest m.in. zarobkowa działalność usługowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Edyta Godula prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą: WAGA w Poznaniu w oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP. Jak wynika z ww. ewidencji przedmiotem jej działalności jest „pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania”. Posiadając status przedsiębiorcy na gruncie przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, Edyta Godula jest jednocześnie przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym spoczywa na niej obowiązek przekazywania wszelkich

niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego (sygn. akt RPZ-403/3/14/JM) Prezes Urzędu dwukrotnie wezwał Przedsiębiorcę do udzielenia informacji i przedłożenia dokumentów, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Obydwa wezwania Prezesa Urzędu odpowiadały wymogom określonym w art. 50 ust. 2 ww. ustawy. Wskazywały: zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Na żadne z wezwań Przedsiębiorca nie odpowiedział. Dodatkowo należy zauważyć, że wezwanie skierowane na adres Przedsiębiorcy wskazany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP jako adres głównego miejsca wykonywania działalności zostało zwrócone przez pocztę z adnotacją: „adresat nieznany- brak możliwości awizacji”.

Informacje i dokumenty, których żądał Prezes Urzędu mają istotne znaczenie dla wstępnego ustalenia, czy w ramach prowadzonej działalności Przedsiębiorca nie dopuścił się naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które uzasadniałoby wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Ich brak uniemożliwił zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego, całkowicie utrudniając sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Zaniechanie Przedsiębiorcy skutkowało niemożnością zakończenia postępowania wyjaśniającego w terminie określonym w art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepis ten przewiduje, że postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 30 dni, a w sprawach szczególnie skomplikowanych- nie dłużej niż 60 dni od dnia jego wszczęcia.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie powołanego przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają charakter represyjny- stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny- zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji lub nieprzekazanie dokumentów opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje więc Prezes Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że jej okoliczności w pełni uzasadniają nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej. Biorąc pod uwagę brak jakiegokolwiek reakcji Przedsiębiorcy na kierowane do niego wezwania, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, Prezes Urzędu ocenił, że Przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, tj. co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 ustawy i godził się z tym. Jak wskazano powyżej, wezwania wystosowane do Przedsiębiorcy spełniały wymogi formalne określone w art. 50 ust. 2 ustawy. Przedsiębiorca całkowicie zignorował fakt otrzymania ww. wezwań.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa Urzędu. Ustalając wysokość kary Prezes Urzędu kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes Urzędu powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ustawy, a więc uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Decydując o wysokości kary pieniężnej w rozpatrywanej sprawie Prezes Urzędu wziął pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ustawy, w tym stopień zawinienia Przedsiębiorcy. Wcześniej wskazano już, że Przedsiębiorca umyślnie nie wykonał obowiązku udzielenia odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu. Przedsiębiorca nie uzasadnił także przyczyn swojego zaniechania.

Zdaniem Prezesa Urzędu, informacje i dokumenty wskazane w skierowanych do Przedsiębiorcy wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów jego działalności i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania. Ich dostarczenie w terminie pozwoliłoby na zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego i umożliwiłoby ocenę działalności Przedsiębiorcy z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W opinii Prezesa Urzędu, zachowanie Przedsiębiorcy może świadczyć także o lekceważącym stosunku do organów administracji publicznej.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000 złotych, co stanowi równowartość 2.411,26 euro. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2013 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,1472 zł. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownemu nieuzasadnionemu uchyleniu się Przedsiębiorcy od wykonania skierowanego do niego wezwania. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego- od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury w Poznaniu.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger

